

счита за гражданска доблестъ да говори противъ насъ, азъ мислихъ че е на лъжа, защото нѣма никакви показания, и на туй основание, мисля, че не е никакъ доблестъ да исканъ наказание на такива хора, но и да не е така, види се, трѣбваше да се каже че е доблестъ, но позволете ми да кажа, че това въ този случай не се вика доблестъ, а иначе се казва.

Понататъкъ, г. Прокурора, незная какъ, доде самъ да призна въ рѣчъта си, че отъ показанията само на Лепавцова, не може да се сжди за участието, което съмъ зималъ, нито пъкъ да се провѣри да ли азъ съмъ участвувалъ даже въ този комплотъ, но може да се мисли, че съмъ единъ отъ заговорщицитѣ, и че тия показания, като недостатъчни, г-да сждинтѣ могатъ да си ги допълнятъ. Значи, г-да сждинтѣ сами да си градятъ показания, върху които да основатъ своята присжда, какго погрѣшно се изрази г. прокурора, да градятъ сами г-да сждинтѣ показания. Това може да станеше, но ако имаше що годѣ достовѣрни показания, ако се имаше колко годѣ вѣра на показанията на Лепавцова, като на тия на Здравкова. Но даже и такива показания дайте противъ менъ, като показанията на Здравкова; дайте ми показанията на единъ като него, на Митакова, на Стоименова, ако щѣте. Имате ли противъ менъ баремъ и такива показания — като на чеха Антонъ Петровъ, на оригиналния свидѣтель Христо Тепавичаровъ, или на Здравкова? Има ли противъ менъ други показания, освѣнъ тия на Лепавцова, когото, азъ вѣрвамъ, че, ако сега пакъ го попитате за едно и сжщо нѣщо, той може да ви покаже съвършено друго нѣщо, утрѣ ще ви каже пъкъ друго. Както му кажете, така ще каже. Такъвъ е тая свидѣтель.

Сега, на това основание да се гради обвинение противъ менъ, като на мораленъ виновникъ, — това и да е така, — пакъ трѣбваше поне *à priori* да се докажеше метафизическата страна на дѣйствието. Но нестигаше това, види се, въ втората си рѣчъ, г. прокурора счете за нужно и за своя доблестъ да каже, че, ако азъ не бѣхъ, то нѣмаше да има и убийство, нито комплотъ. Излиза, че азъ съмъ помогналъ на всичко това. Какво ужасно нѣщо! И азъ това нѣма и да го опровергавамъ, защото трѣбва да е очевидно.

Но може да се попитате: Че защо Лепавцовъ да говори така, ако не бѣше така? Вий помните, че азъ като му зададохъ въпросъ: на сждебното дирение, говорилъ е той, че ми